

SVARILO AMORJU

BOŽO VODUŠEK

*Od nekđaj so na dolgočasju bolni
poetje šli za sledom tvojih nog,
se sami vrgli, če so mogli, polni
neučakanosti pred zdravilni lok.*

*V zahvalo, da si se jim dal geniti
ke uslugi, preprijazni mali bog,
ti zdaj vise nesramni rekviziti
razklanih src po templju naokrog.*

*Lahko sicer si sklenil po pravici
izogniti se grdi govorici
tek nehvaležnih radovoljnih žrtev;*

*a, če vkljub prošnji se ne boš usmilil,
bo razglasil poet, ki ni izsilil
puščice iz loka, svetu, da si mrtev.*

DOBROHOTEN NASVET

BOŽO VODUŠEK

*Pogoltni, psiček, neprijetni duh,
če hočeš, črn, pisan ali rdeč,
samo ne obotavljaj se nič več,
glej v eni roki bič in v drugi kruh.*

*Le izmuzni se, neumni potepuh,
potepal se boš klavern in suh
za pričo vsem, da nisi storil prav,
in ko boš v jarku crknil, ti bo žal.*